

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Bidong Với Người Việt Tìm Tự Do-Phần Hai** của thân hữu **Võ Hạnh**. Hội chân thành cảm tạ giả. Kính mời. **Trân trọng.**

BIDONG VỚI NGƯỜI VIỆT TÌM TỰ DO

Phần Hai

Cùng chuyện về giới chức Úc nhận người Ty Nạn, họ nổi tiếng là thoải mái nhận người vào đất nước họ. Ông bạn K.19/N.T. Nguyễn Trí Hồng vừa đến đảo, không bao lâu thì được Úc kêu

vào mở hồ sơ. Ngoài gia đình anh, họ cho anh gọi hầu hết người trên ghe lên và nhận tất cả cho ra đi, gần cả trăm người. Anh ở đảo chỉ có 3 tháng phù du mà thôi rồi rời đảo về xứ Úc.

Và đây thêm 1 chuyện vui, thực tế là họ cũng chọn người có tay nghề, có kỹ thuật chuyên môn, còn giới trẻ nhỏ thiếu niên mồ côi trên đảo thì hơi khó khăn. Một sáng nọ, giới chức Úc phỏng vấn 1 cậu thiếu niên mồ côi. Cậu này từng đã bị từ chối đôi lần rồi, cậu ở đảo cũng hơn 2 năm, tóc cậu để dài gần chấm vai, và luôn luôn hành diện mình sẽ là chúa đảo ,sẽ ra đi khi mọi người đi hết. Và lần phỏng vấn này, kết quả cũng không có gì mới, cậu không buồn gì cả.

Vào lúc này, gần đến giờ ăn trưa, ông giới chức Úc bước ra ngoài phòng làm việc, mắt nhìn ra ngoài hướng về hàng dừa trước mặt đang đong đưa theo làn gió biển. Ông thẳng thốt kêu lên giọng đầy ngạc nhiên, vì ông thấy 1 cậu bé đang ở trên cây dừa. Cậu cho dừa rơi xuống đất, rồi dựa theo thế cành dừa của cây kế bên, nghiêng theo chiều gió biển, cậu đu qua nó và cứ thế cậu cho dừa rơi xuống. Ở dưới đất dân làm bánh dừa bán cho đồng bào cho thu lượm, rồi tản mát hết, sau khi đã đóng hụi cho anh lính Task Force gát cầu, vui vẻ xem như không thấy biết gì, chỉ có gát cầu là quan trọng.

Ông giới chức được anh thông ngôn cho biết, cậu bé này là người ông mới từ chối đấy. Ông cho người tìm gọi cậu bé vào gặp. Nhìn cậu bé phong trần, tóc dài, mặt đẫm ướm mồ hôi, ông bảo rằng ông không muốn thấy cậu đu theo cành dừa nữa, kể từ hôm nay, vì té là chết. Ông nói thêm, xứ của ông rất thích những người can đảm như cậu và xứ Úc sẵn sàng đón nhận cậu trong vòng thời gian thật ngắn. Ôi tình người trên đảo....

Vào một buổi trưa, một ông lớn tuổi của 1 ghe vừa mới đến đảo, ông bước đến nhà chòi dã chiến của gia đình tôi, ngỏ ý xin 1 đôi đũa ăn mì gói. Tôi hỏi tên ông, ông cho biết là Hà Thanh, bác sĩ giải phẫu. Tìm hiểu thêm mới biết ông là Chỉ Huy Trưởng Quân Y, và chính ông đã giải phẫu giúp tôi lấy ra 1 cục bướu ở sau lưng vì bị nhiễm độc, tại Bệnh Xá Dã Chiến của đảo có tên là SICK BAY.

Thời gian này, hằng ngày, hằng tuần, ghe vượt biên đến đảo khá nhiều. Chúng kiến bao cảnh bi thảm của thuyền nhân: có những người lên bờ không đi nổi, thân thể chỉ còn da với xương, mà thân nhân hay người đi cùng đã qua đời và được thuỷ táng. Tai nghe nhiều chuyện kể của họ, mà mỗi người là 1 câu chuyện buồn trên đường đi tìm tự do, bi thảm hơn là vui. Ông bạn cùng Khoá là Ng. Tấn Quang (Quang đờn), với niên đệ Võ Văn Long (K. 24), họ làm việc với ban S.P. của Mã Lai, xem xét hồ sơ của người vừa đến đảo, nên biết nhiều tin tức.

Trước bệnh xá SICK BAY, dưới gốc 1 cây dừa có 1 am nhỏ thờ phượng mà không biết ai lập nên, nhưng chắc chắn là của bà con người Hoa đến đảo thời gian 1977-1978. Chuyện rằng: 1 ông già, sau khi lên bờ của đảo, ông dựa lưng vào gốc cây dừa này và nói rằng bây giờ thì chết cũng an vui; thời sau đó, 1 trái dừa lại rơi nhằm đỉnh đầu, ông qua đời; và từ đó, có lời đồn ông rất linh thiêng và họ lập Am thờ cúng, bà con cho Ông là Thần của đảo.

Hai chiếc tàu sắt nằm ử mũi trước khu Supply thực phẩm, một chiếc đã bị cho kéo đi, chiếc còn lại sau hơn 30 năm ,giờ đây chỉ còn là khung sắt hàm tàu,cát biển theo thời gian dần dần phủ kín cả.

Thời gian trên đảo, người đến nhiều thì cũng có nhiều người rời đảo, và mỗi lần có thông tin qua loa treo trên các cây dừa,

thông báo tên người trong danh sách và giờ ra cầu Jetty, tôi và con gái hay ra xem cảnh chia tay người đi kẻ ở lại. Trên các loa của đảo, đồng lúc cho phát lên các bản nhạc tình cảm ngày trước như: Biển Nhớ, Nghìn Trùng Xa Cách, Hẹn Nhé, của các tác giả Trịnh công Sơn, Phạm Duy, Hà Thúc Sinh.

Nhìn hình ảnh chia tay, tai nghe nhạc buồn tiễn biệt, biết tương lai ra sao? Và bao giờ mới có thể gặp lại, lòng mình như chùn xuống theo bước chân của họ trên cầu hướng về chiếc tàu nhỏ đưa họ ra đi.

Trên đảo Bidong, có vài khu nghĩa trang, một số còn ghi rõ ngày tháng của người qua đời, Từ các khu này, ta nhìn ra biển, cảnh của đảo rất đẹp, cho nên nhiều gia đình sau này, qua nhiều năm tháng, thân nhân họ trở lại định lấy cốt đem đi; nhưng sau đó, họ đã bỏ ý định, để yên cho người nằm đó yên nghỉ và hưởng yên lành, nơi sơn thủy hữu tình của đảo.

Vài chi tiết nhỏ cho chuyến ghe vượt biển tìm Tự Do. Từ Rạch Ông Trang (mũi Cà Mau), hướng về Tây Nam, từ đây cho đến bờ Perdek (thuộc vùng thành phố Kota Baharu), khoảng cách là 220 miles) và sau đó được chuyển qua khu thành phố nhỏ Ma Rang (chờ đợi hơn 1 tháng và xuống ghe thương thuyền qua đảo Paulo Bidong, nằm cách bờ chỉ 10 miles).

Vài dòng trở về kỷ niệm tìm đường Tự Do. Xin tạm dứt. Cảm ơn các bạn đã theo dõi bài viết, nghĩ sao thì viết vậy.

Hạnh Võ

(K.19/NT)

Hình (Hạnh, Cư (giữa) Đội Tuyển Quốc Gia.

Hàng đứng: Từ trái: Huấn Luyện Viên Ng. Ngọc Thanh, Đỗ Cầu, Long, Xinh, Quốc Bảo, Quang Đức Vĩnh, Nguyễn Văn Cư, Long.

Hàng ngồi: Từ trái: Võ Thành Sơn, Tư Lê, Cù Xinh, Ngôn, Tiết Anh, và Lê Văn Tâm.

